

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

46. An ex privilegio concedi possit juspat. ab Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Questio. 46. Num simile privilegium concedere possit Episcopus?

Respondeo: patronatus tam ex privilegio taliter, quam ex dicta causa operosa augmenti dotis concedi nequit per Episcopum, aliòve praelatos Papà inferiores, juxta c. 2. de reb. Eccl. non alienand. Corrad. l. 4. c. 5. n. 24. Lott. loc. cit. n. 18. q. ult. Pirh. n. 12. Castrop. cit. n. 10. citans Barbof. ubi supr. alleg. 70. n. 25. & Abb. volum. 2. conf. 106. n. 4. Garc. cit. 6. n. 128. citans Lamb. item declar. S. Congreg. concil. de 2. April. 1573. super c. 9. sess. 25. quæ sic habet: *Jus patr. ex privilegio Episcopi concessum, in cujus pacifica possessione existerint prateni patroni per annos 140. non prodest; cum enim constat de titulo ex privilegio invalido, centenaria possessio prodesse non potest ob malam fidem &c.* Nequit enim Episcopus gravare beneficia & servituti patronatus subijcere. Castrop. quod efficacius procedit spectato jure novo. Trid. l. c. Unde licet permissum sit Episcopo, beneficium liberum unire beneficio juris patr. in casu permissa sibi unionis in genere; hoc tamen rahi non potest in consequentiam facultatis concedendi patronatum in beneficio libero; quia hoc est reducere beneficium liberum in servitutum; illud verò est extinguere essentiam beneficii, constituendo illud tanquam prædium alterius beneficii, cui unitur. Lott. l. c. n. 18. juxta decis. Rot. 222. n. 2. p. 2. recent. vide eundem de hoc l. 1. q. 28. n. 268.

Questio. 47. An, & qualiter jus patr. acquiri possit per prescriptionem?

Respondeo primò: si sermo sit de Ecclesia collegiata & cathedrali (idem est de Ecclesia regulari conventuali) spectato jure communi, jus patr. à laico, etiam si is eam fundarit, præscribi nequit quò ad præsentationem Rectoris seu Prælati illius; quia hic jure communi non nisi per electionem constituendus est; Castrop. cit. p. 2. n. 12. citans Azor. p. 2. c. 19. q. 11. Barb. p. 3. de potest. Ep. alleg. 70. n. 19. Jo. And. in c. querelam de elect. in 6. Covar. &c. Quòd si autem juri isti communi, quo rector talis Ecclesiæ non nisi per electionem constituendus est, derogatum sit, sicut ei derogatum testatur Castrop. in Hispania, Gallia, Belgio, fundans Ecclesiam collegiatam obtinebit jus præsentandi in ea Rectorem. Castrop. ibid. & quò ad præsentem quæstionem pari forte venit cum aliis Ecclesiis. Unde

2. Respondeo secundò. Si sermo est de Ecclesiis aliis, vel etiam de dictis collegiatis, in quibus derogatum electioni aliòve beneficii, etiam dum constat dictas Ecclesias & beneficia subjecta non fuisse, sed nata in statu libertatis, præscribi potest à laico jus patr. Laym. ad c. querelam de Elect. n. 4. Castrop. loc. cit. n. 11. & A. A. ab eo paulò ante cit. Lott. l. 2. q. 7. n. 29. & seq. citans Federic. de fenis conf. 234. n. 1. Paul. de Citadin. tr. de jure patr. p. 3. caus. 5.

3. Ad hanc autem prescriptionem requiruntur 40. anni cum titulo, vel immemorialis sine titulo. Castrop. nu. 12. citans Covar. hæc enim præscriptio nequit esse sine titulo aliquo vero vel ficto; aliàs possidens malà fide possideret, ad eoque nunquam præscriberet; sed hic titulus si verus est, debet esse ex fundatione, vel dotatione, vel ex privilegio: præsumi autem & prætendi nequit ex fundatione, adeoque nec prætendi acquisitio juris patr. ex jure communi, dum supponitur seu constat, Ecclesiam fuisse liberam (prescriptionis enim vis consistit in præsumptione, qua quantum

cunque sit à lege approbata, cedit continud veritati, ubi ea apparet. Lott. loc. cit. n. 32. Unde evadit ridiculum, & manifestam importat implicantiam, asserere beneficium ab immemoriali esse patronatum, & constituere initium illius in libertate, seu constare de ejus libertate, non secus ac eandem mulierem admittere eodem tempore & viduam & nuptam. Lott. à n. 31. ad 38.) ergo debet esse & prætendi titulus ex privilegio. Jam autem etsi hoc privilegium ex sola quasi possessione præscribentis præsumi non possit; cum potius præsumi debeat beneficium liberum c. omnes Basilica. 16. q. 7. c. venerabilis de except. Possessio tamen immemorialis etiam hunc titulum privilegii facit præsumere, sive nil vetat, quòd minùs allegari tunc possit privilegium apostolicum. Lott. n. 34. juxta c. 1. de præscrip. in 6. & loco probati tituli habetur juxta c. super quibusdam de verbor. signif. & l. hoc jure. ff. de aqua quotidiana & est. Unde & ipsa immemorialis æquiparatur quadragenariæ cum titulo. Lott. ibid. ex Gomar.

4. Dum verò non constaret de initio beneficii, num illud in statu potius libertatis, quam servitutis fuisset erectum, jam etiam vi immemorialis prætendi & allegari posset titulus ex fundatione, dotatione &c; adeoque acquisitio patronatus esse ex jure communi, seu probari posset patronatus ex prescriptione, relatà etiam ejus vi ad causam fundationis vel dotationis. Lott. n. 42. ex Puteo. l. 1. decis. 106. n. 4. Porrò non intelligitur jus patr. acquisitum vi prescriptionis; sed quia ex tali tempore immemoriali præsumitur titulus (juxta quòd dictum aliàs de jure decimandi,) & hoc est, quòd dicta immemorialitas vel centenaria habeat vim tituli, seu inducat titulum. Lott. n. 56. & seq. Dum autem dicitur: immemorialis aut centenaria; non ponuntur ut diversa; quia dum non constat de initio contrario, centenaria ipsa concludit ad immemorialem. Lott. n. 59. qui etiam n. 62. existimat, respectu adeò diuturna, nimirum centenaria prescriptionis 9. aut etiam 10. vel 11. menses videri dies paucissimos; quorum proinde defectus æstimandus non sit, quemadmodum aliàs in prescriptione breviorè 30. aut 40. annorum, utpote odiosa, requiritur etiam novissimus dies, ita ut si hic deficiat, præscriptio sit imperfecta, & non præscribatur. citat. Paril. conf. 32. n. 6. vol. 3. &c.

5. Respondeo tertio: si sermo est de Ecclesia subjecta servituti patronatus, jus patr. præscribi potest à laicis; quia jam non contra Ecclesiam; sed adversus alium laicum præscribitur. Azor. loc. cit. q. 11. Covar. reg. possessor mala fidei p. 2. ff. 10. n. 8. quos citat & sequitur Castrop. n. 12. dicens esse communem. Ad hanc prescriptionem Azor loc. cit. & Covar. loc. cit. citans pro hoc Corneum, Decium, Alexan. Lamb. Bald. &c. quadragenariam quasi possessionem requirunt, absque titulo tamen; eò quòd mutatio patronatus ex prima in aliam personam Ecclesiæ potest præjudicare; cum cadere posset in personam suspectam & Ecclesiæ minùs gratam: sufficere verò decennalem, aut inter absentes vicennalem, tenent Roch. v. ipse q. 30. n. 86. Jo. And. in c. unicum. h. r. in 6. Goffred. q. 18. quos refert, & sequitur Castrop; eò quòd dicta mutatio dici non possit esse contra Ecclesiam; cum æquè pro, quam contra Ecclesiam succedere possit, adeoque sufficere ad hanc prescriptionem tempus, quòd ad alias prescriptiones contra laicos sufficit. Verùm hæc, ut idem Castrop. jungit n. 13. spectato jure antiquo; cum attento Trid. sess. 14. c. 12. & sess. 25. c. 9. absolute omnes patronatus;